

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Frunze)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

DECIZIE

10 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Oxana Parfeni
Aliona Donos
Sergiu Daguța
Ion Malanciuc

examinând recursul declarat de Ministerul Justiției,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 29 octombrie 2019, Mitrofan Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la data de 01 septembrie 1985, conform ordinului nr. 51 a fost angajat la Tehnicumul de Construcții din or. Chișinău (succesorul de drept fiind Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău) în calitate de profesor de științe sociale și geografie. La 30 martie 1992, după șapte ani de activitate, conform ordinului nr.15-c, a fost numit în funcția de director adjunct pe educație cu dreptul de a citi 360 ore, iar la data de 28 mai 2002, a fost numit în funcția de director interimar al Colegiului Industrial și de Construcții din or. Chișinău. La 12 noiembrie 2002, directorul Valeriu Pelivan, a emis ordinul nr.35-p, prin care l-a eliberat din funcția deținută.

A relatat că, la începutul lunii martie anului 2003, directorul Valeriu Pelivan a ofensat-o pe profesoara de desen tehnic, Robu Maria și după acest incident, la ședința operativă i-a cerut directorului Valeriu Pelivan să-și dea demisia în rezultatul celor întâmplate cu profesoara Maria Robu. Ca rezultat, directorul Valeriu Pelivan împreună cu colaboratorii Guțu Mariana, Lucia Țurcanu, Ada Popovici, Calmîc Vitalie și un grup mic de angajați au întocmit procese-verbale prin care au „constatat” că, reclamantul a lipsit de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutive, urmărind ca scop eliberarea lui din funcțiile deținute la Colegiul de

Construcții din Chișinău și distrugerea unei instituții private unde era fondator „Gimnaziul-Liceul-Colegiul, Vitruvi”, unde își făceau studiile gratis majoritatea copiilor (în număr de 18 copii), părinții cărora lucrau la Colegiul de Construcții din Chișinău.

A notata reclamantul că, la 27 martie 2003, directorul Valeriu Pelivan a emis ordinul nr.61-p, prin care a fost eliberat din funcția de director adjunct pe educație, continuând să-și îndeplinească funcția de profesor, iar la 17 septembrie 2004, a fost emis ordinul nr. 66-p cu privire la aplicarea muștrării aspre față de Valeriu Mitrofan, profesor de geografie, sancțiune care ulterior, Curtea de Apel Chișinău a anulat-o ca fiind ilegală. A sesizat organele de control cu privire la gestionarea frauduloasă a resurselor financiare, a bunurilor mobile și imobile la Colegiul de Construcție din Chișinău de către directorul Valeriu Pelivan, iar ca rezultat, la 03 octombrie 2006 a fost întocmit Actul de control privind rezultatele reviziei la Colegiul de Construcții, act care a confirmat cele menționate de Valeriu Mitrofan.

Reliefează reclamantul că, directorul Valeriu Pelivan a întreprins toate măsurile posibile și imposibile pentru a-l izola, înaintând diferite plângeri la toate organele de control, procuratură, poliție, iar ca rezultat, ultimului i-au fost deschise 21 de dosare penale cu 21 de capete de acuzare, care ulterior au fost conexe într-un singur dosar. Sub influența directorului Valeriu Pelivan, și sub presiunea acestuia, un șir de profesori, angajați și elevi au depus declarații false împotriva sa. Declarațiile persoanelor sus menționate, au stat la baza emiterii sentinței din 20 noiembrie 2006 de condamnare, care ulterior a fost casată și reclamantul a fost achitat. Urmare celor relatate, directorul-interimar al Colegiului de Construcții din Chișinău la 29 noiembrie 2006, a emis ordinul nr. 145/1-p de suspendare a contractului individual de muncă până la rămânerea definitivă a sentinței.

A susținut reclamantul că, prin decizia din 08 februarie 2007 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat parțial sentința din 20 noiembrie 2006 în partea condamnării, fiind pronunțată o nouă decizie, prin care i-a fost stabilită o pedeapsă de 8 luni de închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani. Directorul Colegiului de Construcții din or. Chișinău, Valeriu Pelivan, a emis ordinul nr. 25-p din 09 februarie 2007, prin care a dispus încetarea contractului individual de muncă cu Mitrofan Valeriu, începând cu 09 februarie 2007. La data de 28 iunie 2007, Curtea Supremă de Justiție, a anulat decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2007 și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Mitrofan Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 329 Cod penal „Neglijență în serviciu”, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, fiind eliberat din sala de judecată, fără privarea de dreptul de a ocupa careva funcții sau de a exercita o anumită formă de activitate, astfel temeiul care a stat la baza emiterii ordinului de întrerupere a contractului individual de muncă a fost anulat și el urma să fie restabilit în funcția pe care o ocupa-se anterior la Colegiul de Construcții din Chișinău. Deoarece administrația Colegiului nu a întreprins măsuri în vederea restabilirii sale în funcția anterior deținută, la 02 iulie 2007 a depus o cerere pe numele directorului, prin care a solicitat să i se acorde un concediu din cont propriu, pentru a-și restabili capacitatea de muncă după stresul pe care l-a avut, iar la 28 august 2007, a depus o cerere prin care a solicitat să-i fie acordat un concediu de odihnă de lungă durată, până la finele lunii decembrie 2007.

A precizat reclamantul că, la data de 14 noiembrie 2008, a depus cerere de chemare în judecată privind încălcarea legislației muncii, prin care a solicitat anularea ordinului nr.25-p din 09 februarie 2007, restabilirea în funcția de profesor la Colegiul de Construcții din Chișinău, din motiv că temeiul care a stat la baza emiterii ordinului de întrerupere a contractului de muncă a dispărut odată cu emiterea deciziei din 28 iunie 2007 a Curții Supreme de Justiție. Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, din 04 decembrie 2008, s-a respins integral cererea de chemare în judecată înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău privind anularea ordinului de concediere și restabilirea în funcție, pe motiv că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2007, Mitrofan Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 Cod penal, dar nu a fost achitat.

A menționat reclamantul că, urmare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2007, prin care a fost condamnat în baza art.329 alin.(1) Cod penal, i s-a aplicat o amendă penală în mărime de 150 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a executa o anumită activitate, fapt ce l-a determinat să se adreseze la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care la 15 aprilie 2013 a declarat în unanimitate cererea admisibilă și a hotărât în unanimitate că, a avut loc încălcarea art.3 și art.13 din Convenție și cu șase voturi pentru și unul împotriva, s-a hotărât că, a avut loc încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție. La 24 iunie 2014 Curtea Supremă de Justiție a admis cererile de revizuire declarate de avocatul Rotaru Tamara în numele condamnatului Mitrofan Valeriu și de către condamnat, a casat deciziile Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2007 și a Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2007, dispunând rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Astfel, prin decizia din 30 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat parțial sentința Judecătorei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Mitrofan Valeriu în baza art.190 alin.(2), lit. c), d) Cod penal al RM a fost încetat pe motiv că, există alte circumstanțe care impun tragerea la răspunderea penală. Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat prin sentința Judecătorei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006 în privința lui Mitrofan Valeriu, încetând de drept. Decizia dată a fost contestată în termen și la 05 aprilie 2015, Curtea Supremă de Justiție a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, Mitrofan Valeriu Ion a fost achitat din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A invocat reclamantul că, urmare a achitării pe cauza penală, la 18 mai 2017 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire depusă de către Valeriu Mitrofan, a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2010 și decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mitrofan Valeriu împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea la lucru și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mitrofan împotriva Centrului de Excelență în Construcții, intervenienți accesorii Ana Sîli, Alina

Răileanu, Viorel Bolduma cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și neeliberarea în termen a carnetului de muncă, încasarea penalității, prejudiciului moral, compensației pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, dobânzii de întârziere, obligarea eliberării unui nou carnet de muncă, fiind anulat ordinul cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 25-p emis de Colegiul de Construcții din Chișinău la 09 februarie 2007, cu restabilirea lui Valeriu Mitrofan în funcția de profesor la Centrul de Excelență în Construcții în Chișinău, s-a încasat de la Centrul de Excelență în Construcții din Chișinău în beneficiul lui Valeriu Mitrofan salariul pentru absența forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu al său (inclusiv și premii) începând cu 09 februarie 2007 și până la 30 mai 2018, s-a încasat de la Centrul de Excelență în Construcții din Chișinău în beneficiul lui Valeriu Mitrofan cu titlu de prejudiciu moral suma de 20 000 de lei, în rest acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată.

A mai indicat reclamantul că, la data de 31 mai 2018, directorul adjunct al Centrului de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, Țurcanu Lucia, a emis ordinul nr.60-p cu privire la executarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 30 mai 2018 (dosarul nr.2-820/18) la acțiunea înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Centrului de Excelență în Construcții, prin care s-a anulat ordinul nr.25-p din 09 februarie 2007, cu restabilirea lui Mitrofan Valeriu în funcția de profesor la Centrul de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, din data emiterii ordinului, directorul adjunct Instruire și Educație, dna Țurcanu Lucia și secțiile de învățământ urmând să efectueze modificările în orar în corelare cu situația creată.

A subliniat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, s-au admis cererile de apel declarate de Mitrofan Valeriu și de Centrul Excelență în Construcții, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 30 mai 2018, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea, fiind anulat ordinul cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 25-p, emis de Colegiul de Construcții din Chișinău la 09 februarie 2007, cu restabilirea imediată a lui Valeriu Mitrofan în funcția de profesor al Instituției Publice Centrul de Excelență în Construcții din Chișinău, dispoziție executorie imediat; s-a obligat Instituția Publică Centrul de Excelență în Construcții din Chișinău să-i perfecteze lui Mitrofan Valeriu un nou carnet de muncă cu modificările derivate din hotărâre; cerința privind încasarea salariului pentru neeliberarea în termen a carnetului de muncă, s-a respins ca neîntemeiată. Cerințele privind încasarea salariului pentru perioada absenței de la serviciu în sumă de 625 528,30 de lei, încasarea penalității de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din salariul neplătit, în sumă de 1 302 308,83 de lei, încasarea compensației pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului în sumă de 674 774,10 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 12 948 435,81 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 500 000 de lei, s-au respins ca fiind îndreptate față de un subiect pasiv necorespunzător. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2019, recursurile părților au fost considerate inadmisibile.

Menționează că, în acțiune a indicat că, conform datelor Biroului Național de Statistică, salariul mediu în învățământ în trimestrul II al anului 2019 constituia 6 523,30 lei, și deoarece ultimul a fost privat în mod ilegal de posibilitatea de a munci în calitate de profesor pe parcursul perioadei de timp 20 noiembrie 2006 – 24 aprilie

2018, ceea ce constituie 11 ani și 5 luni (în total 137 luni), salariul pentru această perioadă constituie 893 692,10 lei.

A susținut că, prejudiciul moral cauzat prin concediere ilegală îl estimează ca fiind unul enorm, motivând că timp de 11 ani și 5 luni a fost lipsit de dreptul de a-și exercita profesia, nu a avut posibilitatea să meargă la cursurile de recalificare și a fost lipsit de dreptul de a primi gradul didactic, fiind nevoit pe parcursul acestei perioade să exerseze diferite profesii străine pentru el, pentru a-și întreține familia, iar elevii și studenții și-au schimbat atitudinea față de el, pierzând respectul care prin muncă a fost câștigat pe parcursul a 21 de ani de activitate în această instituție, fiind izgonit din domeniul educației.

A mai invocat că eliberarea sa din funcția de profesor pentru faptele pe care nu le-a comis, a avut un impact distrugător și pentru familia sa, aceasta fiind lipsită de sursele de existență, iar durerea sufletească a fost amplificată de constatarea faptului că, fiul său a fost izolat o perioadă lungă de timp de colegii de liceu și cei de la locul de trai, purtând în suflet amprenta unui copil de profesor care a fost dat afară din instituția unde își făcea studiile, fapt ce a sporit unele afecțiuni de ordin moral și psihic în procesul de instruire și comunicare cu semenii săi.

Atrage atenția și asupra faptului că, acțiunile ilegale ale pârâtului au generat o durere enormă sufletească pe care nici odată nu va fi posibil de recuperat, fiind afectați inclusiv părinți săi.

A relatat că, a suferit enorm și din cauza faptului că, atunci când se întâlnea cu foștii absolvenți ai Colegiului de Construcție din Chișinău și unii profesori cu care a activat timp de 21 ani, îl întrebau de ce s-a întâmplat așa ceva, iar el nu avea argumentele necesare pentru a se îndreptăți, din motiv că exista o decizie a instanței de judecată la acel moment, care nu i-a permis restabilirea în funcție și astfel, unsprezece ani și cinci luni de înjosire, umilință au fost pierduți prin lupte cu instanțele naționale și directorul Valeriu Pelivan, care timp de 16 ani se află ilegal în funcție.

Reclamantul Mitrofan Valeriu și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 3 alin.(1) lit. a), b); 5; 6 lit. a); 7 lit. a); 8 alin. (1) și (3) lit. a),b), c); 10-12; 13 alin. (1), 131 alin. (1) și (2); 14; 15; 19 din Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării dreptului său la muncă, încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a salariului în mărime de 893 692,10 de lei pentru perioada 20 noiembrie 2006 – 24 aprilie 2018 și a sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Ministerului Justiției al R. Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, fiind încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Mitrofan Valeriu salariul pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018, în sumă de 625 528,30 lei, în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 09 decembrie 2021, Procuratura Generală RM, în termenul prevăzut de lege, a declarat apel împotriva

hotărârii din 08 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 10 decembrie 2021, a depus apel Ministerul Justiției al R. Moldova, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Valeriu Mitrofan a depus apel la data de 07 ianuarie 2022, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin încheierea din 20 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel depusă de Procuratura Generală împotriva hotărârii din 08 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției și de Mitrofan Valeriu și a fost menținută hotărârea din 08 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Valeriu Mitrofan dispune indubitabil de dreptul de a pretinde compensarea din partea statului a salariului pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018, însă quantumul acestuia, este calculat incorect, având în vedere că, a fost calculat în baza datelor statistice pentru trimestrul II al anului 2019, or, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr.1545 din 25.02.1998, quantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art. 7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație. Or, instanța de judecată, la calcularea quantumului sumei de compensare a salariului, nu a luat în calcul datele statistice din trimestrul II al anului 2019, or, ultimul a fost restabilit la muncă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018.

Astfel, ținând cont de faptul că, la prima adresare în instanța de judecată, la data de 23 aprilie 2018, reclamantul și-a concretizat pretențiile și pentru aceeași perioadă ca în prezenta acțiune (20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018), a solicitat încasarea salariului în sumă de 625 528,30 de lei, calculat în baza datelor Biroului Național de Statistică pentru trimestrul III al anului 2017 în mărime de 4 565,90 lei, instanța de fond întemeiat a conchis ca fiind necesar de a ține cont de aceste date, calculând în acest sens salariul în sumă de 625 528,30 de lei, care urma a fi încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Mitrofan Valeriu.

A mai invocat instanța de apel că capătul de cerere cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, este neîntemeiat, or, Legea nr.1545 din 25.02.1998 cu privire la modul de apărare a dreptului de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede expres cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

Cu referire la pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, Colegiul a constatat că, reclamantul a pretins repararea prejudiciului cauzat prin concedierea sa din funcție de la Colegiul de Construcții Chișinău, pe care o consideră ilegală, întemeindu-și revendicările în acest sens pe prevederile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998. În acest context Curtea de Apel Chișinău a precizat că,

răspunderea pentru eliberarea nelegitimă din serviciu o poartă angajatorul, situație ce este prevăzută prin reglementările legale ale Codului muncii, care reglementează totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, precum și alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă. La caz, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, s-a stabilit cu certitudine că, „Centrului de Excelență în Construcții” nu-i este imputabilă culpa în dispunerea încetării raporturilor de muncă cu Valeriu Mitrofan, concedierea acestuia fiind una legală. Prin urmare prevederile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, nu sunt aplicabile în cazul litigiilor de muncă.

La 29 decembrie 2022, Ministerul Justiției, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 114-116).

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare la încasarea prejudiciului material au ținut cont de salariul în cuantum de 625 528,30 de lei, calculat în baza datelor Biroului National de Statistică pentru trimestrul III al anului 2017 în mărime de 4 565,9 de lei. Însă, datele prezentate de Biroul National de Statistică reprezintă câștigul salarial mediu pe țară și nicidecum câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului. Astfel, conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art. 7 lit. a) se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.

A mai invocat recurentul că prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a anulat ordinul nr. 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului invidua de muncă și s-a restabilit Valeriu Mitrofan în funcția de profesor al Instituției Publice Centrul de Excelență în Construcții din Chișinău. Deci, din circumstanțele cauzei se desprinde că, intimatul/reclamantul a fost angajat prin contract de muncă.

A menționat recurentul că, potrivit scrisorii din 17 noiembrie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat și conform datelor din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, în perioada anilor 2006 – 2018, Mitrofan Valeriu a obținut venituri (conform tabelului).

Astfel, este inadmisibilă încasarea prejudiciului în suma pretinsă de către intimat/reclamant. La caz, instanțele inferioare au admis încasarea plăților salariale fără a reține plățile obligatorii de stat conform legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 septembrie 2022.

La 02 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău, a expediat, în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 110, vol.2).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul depus de Ministerul Justiției la data de 29 decembrie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 26 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt

ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 120 vol.2).

Prin încheierea din 02 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Ministerul Justiției a fost considerat admisibil.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Ministerul Justiției a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

Totodată, având în vedere că legea procedural civilă, care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă, recursul se va examina conform procedurii de judecare a recursului în vigoare la data depunerii acestuia, deoarece după sensul său norma referitoare la temeiuri cuprinde și procedura, or, temeiurile nu pot fi separate de procedura de examinare și soluționare, ele fiind un tot întreg organic.

Verificând decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției este întemeiat și urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Completul atestă că înaintând acțiune în instanță împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Mitrofan Valeriu, a solicitat constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze prima instanță prin hotărârea din 08 decembrie 2021 a admis parțial acțiunea înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Ministerului Justiției al R. Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, fiind încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Mitrofan Valeriu salariul pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018, în sumă de 625 528,30 lei, în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 29 septembrie 2022 a respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Mitrofan Valeriu și a menținut hotărârea din 08 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția instanței de apel este parțial neîntemeiată.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 121 din Codul de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În sensul art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În temeiul art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

De altfel, în temeiul art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei.

Din actele cauzei se reține că, reclamantul Mitrofan Valeriu a fost angajat în funcția de profesor al Instituției Publice Centrul de Excelență în Construcții (anterior Colegiul de Construcții Chișinău). Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006, Mitrofan Valeriu a fost achitat în învinuirea adusă în baza art.352 alin. (2) lit. a) și e) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe

un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, termenul fiind calculat de la 20.11.2006, cu includerea în termenul de ispășire a pedepsei, perioada aflării sub arest (23.09.2004 - 30.09.2004), condamnatul fiind luat sub arest din sala de ședință (f.d.126-133). Prin ordinul Colegiului de Construcții Chișinău nr.145/1-p din 29 noiembrie 2006, s-a dispus suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Valeriu Mitrofan, până la rămânerea definitivă a sentinței menționate.

Prin decizia din 08 februarie 2007 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat parțial sentința primei instanțe, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care Valeriu Mitrofan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani. Prin ordinul Colegiului de Construcții Chișinău nr. 25-p din 09 februarie 2007, s-a dispus încetarea contractului individual de muncă încheiat cu Mitrofan Valeriu, în temeiul art. 82 alin. (1) lit. e) Codul muncii (f.d.156). Prin decizia din 28 iunie 2007 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care Mitrofan Valeriu, a fost condamnat în baza art.329 alin.(1) Cod Penal la amendă în mărime de 150 u. c., fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități, iar în baza art.88 alin.(5) Cod Penal, a fost eliberat de executarea pedepsei sub formă de amendă și a fost pus în libertate din sala ședinței de judecată (f.d.129).

Completul de judecată, constată că, la data de 14 noiembrie 2008, Valeriu Mitrofan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului de Construcții Chișinău, prin care a solicitat anularea ordinului 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului individual de muncă și restabilirea în funcție, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 04 decembrie 2008 acțiunea a fost respinsă, aceasta fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010, devenită irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010.

Instanța de recurs reține că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2014, s-au admis cererile de revizuire declarată de avocatul Tamara Rotaru în numele condamnatului Mitrofan Valeriu și de către condamnatul Valeriu Mitrofan, dispunându-se rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău. În urma rejudecării cauzei, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, s-a încetat procesul penal în baza art.190 alin.(2) lit.c), d) Cod Penal în privința lui Mitrofan Valeriu, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, în rest s-a menținut sentința din 20.11.2006 a Judecătoriei Grigoriopol. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2016, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, cauza fiind remisă la rejudecare. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, s-a casat sentința Judecătoriei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006, Mitrofan Valeriu fiind achitat, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Drept urmare, la data de 27 ianuarie 2017, Mitrofan Valeriu a depus cerere de revizuire asupra deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010, care a fost admisă, fiind casată decizia din 28 octombrie 2010 a Curții Supreme de Justiție și decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010, cauza fiind remisă la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, din 04 decembrie 2008, prin care s-a respins acțiunea lui Valeriu Mitrofan către Instituția Publică ”Centrul de Excelență în Construcții” privind anularea ordinului 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului individual de muncă și restabilirea în funcție, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Completul de judecată menționează că, la 23 aprilie 2018 și 25 aprilie 2018, Valeriu Mitrofan a depus cereri de concretizare a cerințelor, solicitând anularea ordinului 25-p din 09 februarie 2007 privind încetarea contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de profesor de istorie al IP ”Centrul de Excelență în Construcții”, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu în mărime de 625 528,30 lei, încasarea salariului pentru neeliberarea în termen a carnetului de muncă, a penalității de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere din salariul neplătit în termen în mărime de 1 302 308,83 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, compensarea pierderilor cauzate pentru neachitarea în termen a salariului, conform prevederilor art. 145 din Codul muncii în mărime de 674 674,10 lei, a dobânzii de întârziere, conform art. 619 Cod civil în sumă de 12 948 435,81 lei, eliberarea noului carnet de muncă cu modificările corespunzătoare în baza hotărârii instanței (f.d.148).

Astfel, prin hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mitrofan, fiind anulat ordinul nr. 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, emis de Colegiul de Construcții din Chișinău; s-a restabilit Valeriu Mitrofan în funcția de profesor la IP ”Centrul de Excelență în Construcții”, fiind încasat de la IP ”Centrul de Excelență în Construcții” în beneficiul lui Valeriu Mitrofan salariul pentru absența forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu al său (inclusiv și premii) începând cu 09 februarie 2007 și până la 30 mai 2018, prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, în rest, acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de Valeriu Mitrofan și IP ”Centrul de Excelență în Construcții”, fiind casată integral hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 30 mai 2018, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mitrofan, fiind dispusă anularea ordinului Colegiului de Construcții din Chișinău nr. 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, Valeriu Mitrofan fiind restabilit în funcția de profesor al IP ”Centrul de Excelență în Construcții”; s-a obligat IP ”Centrul de Excelență în Construcții” să-i perfecteze lui Valeriu Mitrofan un nou carnet de muncă, cu modificările derivate din hotărâre; s-a respins cerința lui Valeriu Mitrofan cu privire la încasarea salariului pentru neeliberarea în termen a carnetului de muncă ca fiind neîntemeiată; s-au respins cerințele lui Valeriu Mitrofan cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței de la serviciu în mărime de 625 528,30 lei, a penalității de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere din salariul neplătit în mărime de 1 302 308,83 lei, a compensației pierderilor cauzate de neachitare la timp a salariului în sumă de 674 674,10 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 12 948 435,81 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei, ca fiind îndreptate față de un subiect pasiv necorespunzător.

Completul relevă că, prin prezenta cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, Mitrofan Valeriu, invocând deja prevederile Legii nr.1545 din 25.02.1998, a solicitat constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a salariului în mărime de 893 692 de lei pentru perioada 20.11.2006-24.04.2018 și a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra temeiniciei parțiale a pretențiilor formulate de către reclamant, fiind dispusă încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Mitrofan Valeriu a salariului pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018, în sumă de 625 528,30 lei, în rest, pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate.

În acest sens, în corespundere cu prevederile legale statuate la art.53 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești. În conformitate cu art. 390 alin. (3) din Codul de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În acord cu norma juridică a art. 23 alin.(3) din Codul de procedură penală, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare, are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.

Deci, potrivit reglementărilor legale înserate în art.1405 alin.(1) Cod civil (în vigoare la data apariției raportului juridic), prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată. Un remediu intern eficient de apărare a dreptului de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, a fost instituit prin Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de apărare a dreptului de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care stabilește expres momentul nașterii dreptului la repararea prejudiciului, cât și condițiile în temeiul cărora survine răspunderea statului.

Astfel, potrivit art.1 din Legea nr.1545, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

În corespundere cu art.2 alin. (1) din Legea menționată, prin acțiuni ilicite se subînțeleg, acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate

prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Conform reglementărilor legale prevăzute la art.3 din Legea nr.1545 din 25.02.1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității.

Completul de judecată al Curții Supreme de justiție reține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, s-a anulat ordinul nr. 25-p din 09 februarie 2007 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, emis de Colegiul de Construcții din Chișinău și s-a restabilit Valeriu Mitrofan în funcția de profesor al Instituției Publice „Centrul de Excelență în Construcții”, fiind obligat IP „Centrul de Excelență în Construcții” să-i perfecteze lui Valeriu Mitrofan un nou carnet de muncă cu modificările derivate din hotărâre, fiind respinse cerințele lui Valeriu Mitrofan cu privire la încasarea plăților salariale, penalității, a compensației pierderilor cauzate de neachitare la timp a salariului, a dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral, ca fiind îndreptate față de un subiect pasiv necorespunzător, instanța de apel făcând referire la dispozițiile art. 3, 6 și 7 lit. a) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, reclamantul Valeriu Mitrofan urmând să înainteze pretențiile către pârâtul determinat de această Lege, în situația în care ultimul pretinde omisiunea de încasare a drepturilor salariale datorită emiterii unei sentințe pretinse ilegale.

Drept urmare, completul de judecată menționează că, în prezenta cauză, Valeriu Mitrofan a solicitat încasarea salariului pentru perioada începând cu suspendarea sa din funcție - 20 noiembrie 2006 și până la data de 24 aprilie 2018, când a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în sumă de 893 692,10 lei, calculat în baza datelor Biroului Național de Statistică cu privire la salariul mediu în învățământ din trimestrul II al anului 2019 în mărime lunară de 6 523,30 lei.

Astfel, având în vedere că, la prima adresare în instanța de judecată, la data de 23 aprilie 2018, Mitrofan Valeriu, și-a concretizat pretențiile și pentru aceeași perioadă ca în prezenta acțiune (20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018), a solicitat încasarea salariului în sumă de 625 528,30 de lei, calculat în baza datelor Biroului Național de Statistică pentru trimestrul III al anului 2017 în mărime lunară de 4 565,90 lei, instanțele inferioare întemeiat au conchis ca fiind necesar de a ține cont de aceste date, calculând în acest sens salariul care urmează a fi încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Mitrofan Valeriu.

În contextul celor expuse supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă și întemeiată concluzia instanțelor inferioare potrivit căreia Valeriu Mitrofan dispune indubitabil de dreptul de a pretinde compensarea din partea statului a salariului pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 24 aprilie 2018, însă cuantumul acestuia, este calculat incorect, având în vedere că, conform informației prezentate de către Serviciul Fiscal de Stat, privind venitul obținut, declarat de către Mitrofan Valeriu în perioada anilor 2006-2018, acesta a obținut venituri în sumă totală de 313 989,43 de lei.

Prin prisma celor enunțate și ținând cont de criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru repararea prejudiciului material sub formă de salariu trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel, încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată urmează a fi menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Respectiv, instanța de recurs consideră că venitul în sumă de 313 989,43 de lei, obținut de către Mitrofan Valeriu în perioada anilor 2006-2018, urmează a fi exclus, prin micșorarea cuantumului salariului acordat de către instanțele inferioare pentru perioada (20 noiembrie 2006 – 24 aprilie 2018) în sumă de 625 528,30 de lei pînă la suma de 311 538,87 de lei, (625 528,30 – 313 989,43).

În context fiind relevante și argumentele recurentului aduse la acest aspect, și având în vedere contradicțiile enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, va modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea compensării salariului, prin micșorarea cuantumului salariului pînă la suma de 311 538,87 de lei, în rest va menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Coroborând circumstanțele ce preced, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului material, prin micșorarea cuantumului acestuia, în rest va menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 442, art. 444, 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Ministerul Justiției.

Se modifică decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 08 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, în partea compensării salariului, prin micșorarea cuantumului salariului pînă la suma de 311 538,87 de lei.

În rest, se menține decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 08 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Aliona Miron

judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos

Sergiu Daguța

Ion Malanciuc